

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Városi közgyűlés.

Pécs, 1900. szept. 27.

Kicsiny a bors, de erős: ez a közgyűlés ismét beigazolást nyert a mai városi közgyűlésen, melynek nyul farknyi tárgysorozata annyi anyagot szolgáltatott a vitatkozásra, hogy bizony már a delet is elharangozták, mire a tiz pontból álló tárgysorozat végére értek a tisztelt városatyák.

Már az első pontnál, a közigazgatási bizottságban Ullmann Károly helyének betöltésénél egy kis meglepetés érte a hivatalos köröket, a mennyiben az ő jelöltjük, vagy jelöltjeik ellenében *Erreth* Janost választotta meg a közgyűlés nagy többséggel a közigazgatási bizottság tagjává, egy régi nagy mulasztást hozván helyre városi közéletünk e számottevő, előkelő tényezőjének beválasztásával. Sajnos, hogy ez egy másik fáradhatlan közéleti harcosszorításával járt ezuttal, de hát ennek oka — nézetünk szerint — nem csekély részben abban keresendő, hogy a tanács *J. Engel* Józsefet csak akkor fedezte fel, mikor zsidó jelöltet kellett keresnie, pedig azt hisszük, *J. Engel* Józsefnek egyéb jeles tulajdonságainál fogva inkább lehetett volna igénye már régen helyet foglalni a város közigazgatási bizottságában, mint éppen zsidó voltánál fogva.

Emlékezetes lesz a második pont feltett vita is. A város tulajdonát képező egyetlen mozgósítható törzstőke, a 700,000 frtos regále-kötvény eladásáról volt szó. A tanács brilláns számítással kimutatta, hogy mennyit nyerünk, ha ezen az utolsó tartalékon is tudunk s bár tapasztalásból tudja mindenki, hogy mennyit ér az itt is alkalmazásba vett visszatérítési ígéret, a közgyűlésnek nem is volt kifogása az eladás ellen, csak az hozta hullámvázba a kedélyeket, hogy a pályaudvar kibővítéshez ígért 84,000 frt is a regále-kötvény vételárából fedezendő kiadások közt szerepelt. A vége persze a dolognak mégis az lesz, hogy a város ezt a hozzájárulást meg fogja fizetni, de azok megnyugtatóására, a kik ezt most még kétségesnek tartják, a polgármester elfogadta azt a javaslatot is, hogy a pályaudvari 84,000 frt a regále-kötvényből fizetendő tételek közül kiha-

gyassék s helyette más adósság fizetése vétessék föl a tervezetbe, mert — mint *Aidinger* büszkélkedve mondotta — váló-gathatunk elég más adósságban is.

Legnagyobb csata folyt azonban a dolnji-miholjáci vasúthoz kért hozzájárulás kérdése körül s bizony sok keserű igazságot hangoztattak azok, a kik a tanács által javasolt 200,000 korona hozzájárulást elleneztek, mert hát mai nyomoruságos helyzetünkben nem csekély áldozat az, ha a város évi 4—5000 frt új terhet vesz a nyakába, a melyet a tanács hiába iparkodott kedvezőbb színben feltüntetni azzal, hogy a jegyzendő törzsrészvény jövedelmét is fedezetül irányozta elő, tisztában lévén azzal mindenki, hogy ilyen jövedelemre — legalább belátható időn belül — hasztalan számíthatunk.

Viszont azonban igen helyesen mérlegelte a közgyűlés többsége azt a még fontosabb igazságot, a melyet *Ráth* Mátyás hangoztatott, amikor rámutatott arra, hogy a dolnji-miholjáci vasútra hozandó áldozat az első lépés arra, miszerint azok az óriási baklövések, a melyeket irányadó körreink városunk vasúti politikájában elkövettek a multban, legalább némileg megkorrigáltassanak, mert teljes orvoslásról úgy sem lehet többé szó. Közlekedési vonalaink elhibázott és csekély volta az oka legnagyobb részt annak a nagy üzleti pangásnak, a mely a közönség adóképeségét a minimumra redukálta és kimerítette, gondoskodnunk kell tehát új eszközökről az ipari és kereskedelmi forgalom fellendítésére, mit leginkább új vasúti összeköttetésekkel érhetünk el s ez volt elhatározó a többség állásfoglalására, mely a kért hozzájárulást megszavazta.

A közgyűlés lefolyásáról a következő részletes tudósításban számolunk be:

*

Sűrűn megteltek a közgyűlési terem pad-sorai kilenc órára, mikor *Majorossy* Imre polgármester megnyitotta a közgyűlést, bejelentvén, hogy báró *Fejérváry* Imre dr. főispán akadályoztatása miatt őt bizta meg a közgyűlésen való elnökléssel. A közgyűlés megnyitása után

újabb gyászbeszéd

bejelentése következett. A polgármester sajnosan jelentette be, hogy a városi közigazgatásnak ismét gyásza van. Az embersze-

retet és a tudomány egy fiatal, érdemes bajnoka hunyt el. Meghalt dr. *Pintér* Jenő, a városi kórház derék, fiatal orvososa, kit épen úgy, mint a katonát, a veszedelmes köteleességek teljesítése köréből ragadott el a halál. Törekvő, mindenben jóra való tisztviselőt veszítettünk benne; de mi ez az édes anya fájdalmához, ki egyetlen gyermekét, minden reményét veszítette elmulásával?!

A polgármester kitűzette máreggel a halál hírére a gyászlobogót a városházára s indítványozza, hogy az érdemes fiatal orvos elhunytja felett a közgyűlés fájdalmát s a mélyen sujtott anya iránti részvétét jegyzőkönyvileg kifejezze.

A közgyűlés az előterjesztést helyesléssel elfogadván, következett a napirend első pontja:

választás

a város közigazgatási bizottságba *Ullmann* M. Károly elhunytával megüresedett helyre, mely választás a törvény értelmében titkosan s szavazatlappal történt.

A polgármester a szavazatszedő küldöttség elnökévé dr. *Szeregy* Józsefet; tagjaivá dr. *Jobst* Lászlót és dr. *Bodó* Aladárt kérvén fel, kezdetét vette a szavazás, melynek eredménye a következő lett:

Beadatott összesen hetvenkét szavazólap; ebből *Erreth* Jánosra esett negyvenöt, — jánosi *Engel* József-re huszonöt, — *Stern* Károlyra egy és Cs. *Schapringer* Gusztávra szintén egy szavazat. Tehát *Erreth* János a közigazgatási bizottságba megválasztott.

A napirend második pontja volt a városi regálékötvény eladása.

Oberhammer Antal, helyettes gazdasági tanácsos olvasta fel erre vonatkozólag a Tanács terjedelmes jelentését, mely a következőket tartalmazza:

az 1898. évben előkészített gazdasági program nem volt kivihető a pénzügyi viszonyok folytonos kedvezőtlen volta miatt. A városnak azonban olyan halaszthatatlan közművelődési és közgazdasági beruházási szükségletei vannak, melyekre — a fennálló kölcsönök konvertálásával együtt — *hét millió korona kölcsön felvétele lenne szükséges*. Ily nagy kölcsönt a mai terhes pénzügyi viszonyok között nem lehet realizálni; tehát a Tanácsnak más mód-ról kellett gondoskodni, a miből fedezhetők lennének a következő elodázhatatlan kiadások:

laktanyák kibővítésére és építésére 350 ezer korona;

a *szigetkülvárosi iskola* építésére 220 ezer kor.;

a *vasúti pályaudvar* kibővítési munkálataihoz hozzájárulás 168 ezer korona;

a *vízvezetési munkálatokra* 40 ezer korona;

a *katonai gyakorlótérre* visszatérítés címén 128 ezer kor.;

a *központi vásártérre* 50 ezer kor.;

Csuda olcsóság a BÉKA boltban!

Őszi és téli piquet paplan, zsebkendők, frotir és damaszt törülközők, továbbá vászon, kanavász, chiffon és grádlí meglepő olcsón; szép választék selymekben és női ruhaszövetekben, új barchetek minden lehető színben és minőségben csak a **BÉKA**-nál kapható olcsón.

Irgalmasok-utca 10. sz. (Saját házban.)

a központi temetőre 60 ezer kor.;
a belvárosi templom restaurálására és a Szentháromság-szoborra 54 ezer kor. Tehát összesen egymillió hetvenezer korona.

Tehát javasolja a városi Tanács, hogy a városnak tulajdonát képező regalemegváltási kötvény eladassék, miként eladják mostanában az ily kötvényeket Nagyvárad, Arad és Temesvár is hasonló célokra. A regalekötvény jelenleg 4.5 százalék mellett kamatozik, míg eladás esetén 5.5 százalékot érne el a nyert pénz utáni kamatok magassága. A kötvény 1.406,300 kor. értéket képvisel, ebből fizethetők lennének az összes kiadások s konvertálhatók a most fennálló kölcsönök.

A javaslat ezután részletes számadatokkal mutatja ki, hogy mi a különbség a kiadások között, először is: ha a kötvény nem adatik el és másodsor, ha eladatik. — *As első esetben* a fentebb jelzett beruházások évi kiadásait s bevételeit összevetve: a bevétel 94.736 kor. 12 fillért, a kiadás 72.496 kor. 66 fillért tesz ki; tehát a tiszta bevétel 18.239 korona 46 fillér. *A második esetben* a regale-kötvény 1.406,300 kor. értékének hatvan éven át hatezer koronával visszatérítése mellett a bevétel évenként 56.904 kor., a kiadás 31.452 kor.; tehát a tiszta bevétel 25.452 koronát tenne ki. Többet hét ezer koronával, mint az első esetben s a város régi adósságait konvertálná s tekintélyes beruházásokat eszközölhetne s emellett a törzsvagyonhoz hatvan év alatt az eladott regale-kötvény értékét is visszatérítené.

E számadatok mellé még megjegyzi a javaslat, hogy újabb kölcsön felvétele nagy bélyegkiadásokkal is járna s ha az eladás sikerül, a kötvény értéke 5.5 százalék mellett fog a régi 4.5 százalék helyett kamatozni hatvan éven át s ugyanannyi adósságtól szabadulunk meg.

Majorossy Imre polgármester a javaslat felolvasása után azzal az érveléssel ajánlta azt elfogadásra, hogy a — számok beszélnek!

Záray Károly dr. szólalt fel elsőnek, ki elfogadja a tanácsi javaslatot; azonban tiltakozik ellene, hogy a kiadások közé a 84 ezer forintos pályaudvari hozzájárulás is felvétele. Mert ennek megfizetési kötelezettségére nézve a jogügyi bizottság még nem mondott véleményt s ezt megelőzőnk ez összegnek a kiadások közé felvételével nem szabad.

Littke József nem szeretné, ha a közgyűlés megint olyan határozatot hozna, ami nem alapul kellő tájékozottságon. Mindenekelőtt nem lehet belemenni a kötvénynek bármi

áron való eladásába. *Itt meg kell jelölni az árt, melyen alul az el nem adható.* Azután csak oly feltétellel fogadható el a javaslat, ha a Tanács összes számításai beütnek. Éppen ezért az előterjesztést ki kellett volna nyomtatni, hogy mindenki tanulmányozhassa s utána számíthasson az adatoknak. Jövőre kéri így eljárni az ily fontos kérdéseknél. Függetlenül kell tenni a határozatot attól, hogy mily áron adható el a kötvény. Különben az eladást maga is szükségesnek tartja, mert kölcsönt a mai viszonyok között nem is kapna a város.

Deutsch Kornél főszámvevő felvilágosításul előadja, hogy a számítások 97 forint árfolyamra vannak alapítva. Jelenleg az árfolyam 98.5 forint. Tehát 97 frt. árfolyamon alul nem történik meg az eladás.

Jánosi Engel József is elfogadja elvben a kötvényeladását. De kérdezi, milyen technikai alapon akarja a Tanács ezt véghezvinni? Tömegesen ily sok értékpapírt a börzére bocsájtani nem célszerű, mert árhanatlást idézünk elő. Inkább történjék az eladás részletekben.

Aidinger János elvben elfogadja a javaslatot. Vannak azonban észrevételei hozzá. Ismét azt látja, hogy az érdemes képviselőtestület hiába fárastották ide. Mert az ügy nincs kellőleg előkészítve. Miután törzsvagyon megváltoztatásáról van szó, kéri konstatálni a törvényes formák betartását. Ki lett-e hirdelve a tárgy nyolc nappal előbb? Meg van a közgyűlés határozatképessége? Ha igen, akkor mindenképp előtérbe kell hozni, hogy itt eladásról még nem lehet beszélni. Előbb a lekövetendő kötvényeknek forgalomképes kötvényekre való átválttatására nézve kell határozni s csak azután az eladásról, melynél az eladási ár minimumát a közgyűlésnek jogában áll kijelölni. Ebbe a processzusba azonban jó félév is bele telik. Hogy az eladás részletekben történjék, nem tartja szükségesnek; mert 700 ezer forintnak a börzére dobása még nem idéz elő árhanatlást.

Majorossy Imre polgármester konstatálja a törvényes formák betartását. Hozzájárul ahoz, hogy 97 frton alul nem adható el a kötvény. De a kötményezés aluli felszabadítás hosszas processzusát nem tartja szükségesnek. Kéri a Tanács javaslatát elfogadni, hogy az eladási érték minimuma 97 frt. legyen.

Erreth János a kérdés ilyen feltételeit nem tartja helyesnek. Más az eladás és más Aidinger indítványa a kötményezés feloldása iránt.

Aidinger János félremagyarázott szavait igazítja helyre. Ő nem tett indítványt, csak a

sorrendet nem helyeselte s ezt kérte kipótolni. Nem közvetlenül eladásról, hanem csak a kötményezés feloldásáról lehet határozni s a sorrendben ezután — bár egyidejűleg — következik az eladás iránti határozat. Ez különben mind nem ellentétes a tanácsi javaslattal.

Záray Károly dr. magáévá teszi Aidinger véleményét, mint indítványt.

Majorossy Imre a kérdés ily feltételeihez hozzájárul. A 84 ezer forintos vasuti hozzájárulásra nézve megjegyzi, hogy minden kiadást ki kell mutatni. Ez csak elvi dolog. Minden egyes tételnél annak idején külön előterjesztést köteles tenni ugyanis a Tanács.

Maletter Rezső helyesli a 84 ezer forintos tétel kihagyását. Éppen ily helytelen előzményekből kovacsol most az állam fegyvert a hozzájárulási kötelezettség kimutatására. Kéri tehát a határozatba belevenni, hogy a 84 ezer forintos vasuti hozzájárulás kivételével hagyatuk jóvá a javaslatot.

Erreth János szerint ha a határozat így nem hozatik, úgy fog látszani, mintha a városnak meg kellene fizetni a 84 ezer forintot. E kivétel fel nem véve esetén a tanácsi javaslathoz egyáltalán nem járul hozzá.

Majorossy Imre szerint ezt könnyen meg lehet tenni. A 84 ezer forintot egyszerűen a kiadások nem részletezett csoportjába kell tenni.

Maletter Rezső szerint kitörölni a javaslatból e passzust nem lehet. Mondja ki a közgyűlés határozatilag, hogy a tétel fennállását és a követelés jogosságát el nem ismeri s az csak tévedésből került a tanácsi javaslatba.

Littke József szerint bizony a város tartozik a 84 ezer forintot megfizetni. Ez adósság, tehát a javaslatba be kell venni. Ha a megajánlás feltételeinek be nem tartása konstatálva lesz, később is lehet törölni. Fogadják el a tanácsi javaslatot azzal, hogy az eladási minimum 97 frtban állapítatik meg.

Fekete Mihály tiszti főügyész nem akar prejudikálni, de előadja felvilágosításul, hogy a város jogügyi bizottsága ezelőtt jó két évvel úgy nyilatkozott, hogy a város hozzájárulási kötelezettsége fennáll, mert minden különös feltétel nélkül ajánlta meg a város a 84 ezer forintot az építési költségekhez s az építkezés az eredeti tervtől csak annyiban tért el, hogy két sánpárral lejjebb tolták az építés helyét. Nagyobb hiba volt az a várostól, hogy háromszor kért már fizetési halasztást s így kötelezettségét ezzel mintegy elismerte.

Horváth Antal is a tétel kihagyása mel-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kantavár.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Horváth György.

Este tíz óra volt, midőn az ágyba feküdtem, hogy napi fáradalmaimat kipihenjem. Mivel gyorsan elaludni nem tudok, hát ilyenkor kezembe veszek egy-egy könyvet s olvasgatok. Többször megesett már rajtam, hogy így olvasás közben észrevétlenül elaludtam s másnap reggel a könyvvel kezemben ébredtem föl.

Most éppen valami rémes história került a kezembe, melynek olvasásába annyira belemerültem, hogy magam körül semmit sem vettem észre s tagjaim mintegy megmerevedtek.

A következő percben szobám ajtaja egyszerre csak kinyílott s azon egy fegyveres ember lépett be.

Csudálkozva keltem fel az ágyból, mert a fegyveres ember ismeretlen volt előttem. Hasonlított ugyan valami ismerősömhöz, de ebben a pillanatban nem tudtam kiletét em-

lékemben fölfedezni. Egyenesen felém jött és kezét nyujtotta:

— Légy üdvöz kedves barátom, te vagy az első, kit hosszú távollétem után itt legelőször fölkerestem. — De mi ez? Istenemre, úgy bámulsz rám, mintha soh'se láttál volna. — Hát nem emlékszel Román barátodra, ki ezelőtt tíz évvel nővérével együtt Amerikába ment el?

— Ah, kedves barátom! — ezzel megöleltem őt — hisz annyira megváltoztál a tíz év alatt, hogy becsületesemre! nem tudtam rád ismerni.

— Hja, Amerikában hamar megváltozik az ember minden tekintetben. Mig idehaza alig tudtam megélni, addig ott a lefolyt tíz év alatt milliomos lettem. — Szenvedélyes vadász vagyok s mostanában minden időmet ezzel töltöm el.

— De hát itt miért jársz fegyverrel a válladon, talán csak nem akarsz nálunk is hódolni vadász szenvedélyednek?

— Okvetlenül akarok! még pedig . . . találd el, hogy hol?

— Mindenesetre az erdőben! — mondtam nevetve.

— Igen, de mely helyen!? — Hisz tudod, hogy hol töltöttem el veled mindig az időmet!? Még mindig nem jön eszedbe . . . nos hát, Kantavár . . .

— Oh, oh! hisz az messze van, aztán gondold meg, hogy éjjel nem jó vadászni!

— Zeuszra! nem tudom, hogy mért nem volna jó!? — Készülj csak, hogy mihamarabb indulhassunk.

— Azt akarod tehát, hogy én is veled menjek?

— Hát még kérheted? — Azt hiszem, hogy régi, igaz barátságunk kedvéért ezen csekélységet szó nélkül fogod megtenni.

Erre a kijelentésre már semmi ellenvetést nem tudtam fölhozni, hanem lehetőleg gyorsan fölkészültem. Még csak a tarisznyát és puskát kellett a vállamra akasztani.

Most fölkel a hold s hideg fényével bevilágította a világűrt s mi elindultunk.

Alig értünk a »banya-szék«-hez, az én barátom már elkezdett puffogatni s csudálatos fegyvere valahányszor elsült, soh'se tévesztette el a vadat.

Midőn Kantavárra értünk, Román barátom egy meglőtt foglyot hamarosan nyársra huzott s a forrás mellett levő tüzhelyen sütögette, mig én kényelmesen a fübe hasaltam.

Már-már megsült a vad s én megtettem az előkészületeket a lakomára, midőn egy nagyobb vad nyilsebesen ugrott ki a bokrok közül egyenesen a tüzhely felé tartva, futtában a nyárson sütődő foglyot elkapta s eltűnt a sűrűk közt.

lett van s kéri a polgármestert, ne hangoztassa mindig a fizetés kötelezettségét s ne fogja az államnak pártját a város ellenében!

Aidinger János szerint ez a megfizetési kötelezettség nincs napirenden. Egyszerűen ki kell hagyni az indokolásból. Ha épen más adóssággal akarják pótolni, hiszi, hogy nem jön a Tanács zavarba s könnyen talál helyébe valót. (Élénk derűség. Annak idején nem az építési, hanem a kisajátítási költségekhez való hozzájárulást kérte a miniszter a várostól. Ezt ma is tisztán kifejezheti a város s mivel az eredeti tervtől eltérőleg tizenegy méterrel beebb tölték az építkezést, a kisajátítás edeskevésbe került az államnak s a várossal szemben ez olyan eljárás, melyet a maga nevének csak azért nem nevez meg, mert fél az elnöki rendreutásitástól.

J. Engel József szeretne kibujni a fizetés alól, ha lehetne. A hátrahagyás folytán költséges feltöltések voltak szükségesek s az állam nem nyert semmit. Ő nem védi az államot s jelenleg nem is ismeri el a fizetési kötelezettséget. Ajánlja a Tanács javaslatát elfogadásra úgy, amint van.

Szuly János jelen volt a jogügyi bizottságban, mikor a város fizetési kötelezettsége fennállását véleményezték. Ekkor még egyetlen kő sem volt letéve az épületből s a tervhez mérten mondták ki a kötelezettséget. Ha ez a terv a kivételben nem lett betartva, akkor ma a jogügyi bizottságnak az az első határozat nem prejudikál. Ő is kihagyatni kéri a 84 ezer frtos tételt.

Majorossy Imre szerint a 84 ezer forint hozzájárulás elvállalt kötelezettség. Azonban ez csak prelimináció végett lett felvéve a többi kiadásokkal együtt. Neki, mint polgármesternek kötelessége ezt hangsúlyozni s ezért meg is teszi kötelességét. Hogy Aidinger szerint az eladást előbb a kötvényekre való feloldás hosszú processusa előzze meg, ehhez nem járul hozzá. Konstatálja, hogy a törvényes formák betartottak s érvényes határozathoz legalább 57 képviselő jelenléte szükséges, azonban jelen vannak vagy 74-en is. Tehát az általános többség megvan s felteszi a kérdést, hogy:

elfogadja-e a közgyűlés a Tanács javaslatát, azzal a kikötéssel, hogy a regálékötvény eladási árának minimuma kilencvenhét forintban állapíttatik meg és hogy a közgyűlés a 84 ezer frtos vasúti hozzájárulásról jelenleg nem kíván nyilatkozni, illetve azt az előírt kiadások közül kihagyja?

Erre történt meg a névszerinti szavazás, melynek eredménye lett hogy a Tanácsnak a

Román dühösen a földhöz csapta a kezében maradt üres nyársat s megesküdött rá, hogy azt a vadat, mely orozva ellopta pecsenyénket, lelővi.

A lakoma tehát ezuttal elmaradt s rögtön elindultunk a vad üldözésére.

A hold fenségesen ragyogott az égen s delejes, vonzó lényével mintegy csalogatott bennünket.

— Bestia lélek! Csak most kerülne szemem elé! Zeuszra mondom, hogy két golyót is röpiténék beléje! — mondá Román amerikai modorban.

De a vad csak nem akart puskánk csöve elé kerülni.

Ismét visszatértünk a forráshoz s innen egyenesen a Kantavár hegy csúcsa felé vettük utunkat.

Talán fél magaslaton lehattunk már, midőn a tolvaj vad egyszerre csak elrohant előttünk. Román puskáját lövésre készen tartotta s oly gyorsan, amint csak elképzelhető, utána lött . . .

Hogy mi lett a vadból, vagy eltalálta-e Román, nem tudom, mert a következő pillanatban egy egészen más jelenség vonta magára figyelmemet.

Ugyanis, a mely irányban a vad eltűnt, mintegy földből kibukkanva egy őszbecsavarodott embert nagy zászlóval kezében felém

tentiek szerint kiegészített javaslatát a közgyűlés hetvenkét szóval egyhangulag elfogadta.

Erdőkikerekités.

Őzv. Gadó Józsefnének van egy elpusztult szőlőterülete, a mely a városi erdő területébe van beékelve. miért is a tanács javasolja, hogy a városi erdő kikerekitése végett ez az egy hold 488 □ ölnyi terület 200 koronáért megszerzettessék.

Radócsay Imre ellene van a vételnek, mert a kérdéses területnek a város nem veheti semmi hasznát, lévén az egészen terméketlen talaj.

Vidákovich György is tudja, hogy a szóban forgó terület meredek és hasznavehetetlen, a vételhez mégis hozzájárul, mert a célszerű erdőkezelésnek is akadályul szolgál, ha a városi területbe ilyen idegen területek vannak beékelve.

A közgyűlés erre a vételhez hozzájárult.

Iskolaépítés.

A helyettes gazdasági tanácsos terjesztette elő ezután a szigeti külvárosi iskola munkálataira tartott árlejtés eredményét, melynél Záray Károly kérdést intéz a városi főmérnökhöz, hogyan lehetséges az, hogy helyes egységár számítás mellett az iparosok 30—35%-os engedményekkel vállalkozzanak a munkákra. Itt vagy a mérnöki számításban, vagy az iparosokban valami hiba van.

Rauch János főmérnök kijelenti, hogy ő a költségvetést már másfél év előtt állította egybe az akkori árak szerint s akkor is inkább magasabb árakat irányzott elő, nehogy a végeredmény kellemetlen meglepetéssel járjon. Ez és az iparosoknak a mai üzleti pangás mellett észlelhető nagy versengése idézte elő a nagy árengedményeket, a melyek mellett egyes iparcsoknak bizony nem nyeresége, de vesztesége lesz.

A mázoló munkákra ifj. Buday Béla adott ajánlatot, mely szerint ő az 1843 kor. előírásnyatból 30%-ot enged koronaértékben. Utólag aztán beadványt intézett a tanácshoz, hogy félreértés van a dologban, a mennyiben az ajánlattételre megbízott alkalmazottjának 15% engedmény ígérését hagyta meg s az a mikor e helyett korona értékben ígért 30% engedményt, azt hitte, hogy ez 15 százalékot jelent. Kéri ezért ajánlatát 15%-ra helyes biteni.

Piacsek Gyula, tekintettel arra, hogy itt világos tévedés forog fenn, a melyet a városnak kihasználni nem illenek, a mázoló munkákra megtartott árlejtést megsemmisítettai s új árlejtést tartatni indítványozza.

tartani láttam. Hasonló módon többeket is láttam előtűnedezni, kik a zászlós alakot követtek.

— Hah! Micsoda ördögös dolog ez itt, éjnek idején? Látod-e Román?

Román nem felelt. Körülnézek, barátom eltűnt melőlem. Félni kezdtem, mert a kísérteties alakok lassan, de szóltanul közeledtek felém s nagy rémületemre láttam most, hogy küztük fejletlen papok is vannak.

— Ördög és pokol, hisz ennek fele sem tréfa.

Megfordultam tehát, hogy kitérjek az utjokból, de a merre csak fordultam, mindenütt csak zászlókat és kísérteties alakokat láttam. A hátam borzongott s a hegy csúcsára menekültem. Lábam olomnehezek voltak s mikor fölértem, mintegy elcsigázott állapot, összeestem.

Aztán ismét minden irányból láttam felém közeledni a kísérteties alakokat, mindig szűkebre összevonva a kört, a melyben állottam, olyannyira, hogy egy kis hézagot sem találtam, melyen keresztül e hűvös körből kiszabadulhattam volna. Hova meneküljek már most, vagy hova rejtsem el magamat?

Ebben a pillanatban előttem termett ismét a vad, szájában a nyársról ellopott tolgolyal.

Rauch János főmérnök is világosnak mondja itt a tévedést, mert ha szolid munkát akarunk, éppen ennél nem lehet 30%-kát engedni. A mázoló munkánál leginkább van szükség a vállalkozó iránti bizalomra, mert silányabb anyag használata esetén a munka rossz volta csak évek múltán derül ki. Azért ő is új árlejtést javasol.

Mint hogy azonban az új árlejtésnél megeshetnék, hogy még 15% engedmény sem éretik el, a közgyűlés elfogadta Budaynak azt az ajánlatát, hogy 15%-ot enged.

E szerint a közgyűlés elfogadta az árlejtés eredményeképp, hogy a föld és kőmives munkát Schlauch Imre kapja 16.5% engedménnyel, a fűtés és szellőzés berendezését Auber Gyula 13% engedménnyel, a vastartó szállítást is Auber Gyula 17.2% engedménnyel, a lakatos munkát ifj. Kópicz Imre 20 százalék engedménnyel, az aztalosmunkát Hoffmann Lajos 14.1% engedménnyel, a bádógosmunkát Tichy Aladár 31% engedménnyel, a kövezést Singer Rudolt 5% engedménnyel, a kőfaragó munkát ifj. Vogel János 6.2% engedménnyel, az ácsmunkát Himmel Ferenc 1.2% engedménnyel, az üveges munkát Burghardt János 13% engedménnyel, a cserepes munkát Zelms Gyula 22% engedménnyel és a mázoló munkát ifj. Buday Béla 15% engedménnyel.

Czirják Ignác az építkezés ellenőrzésére két bizottsági tagot kér kiküldetni, mit Rauch főmérnök feleslegesnek mond, mert van ugyanis egy állandó építés-ellenőrző szakértő bizottság, mely az ellenőrzést teljesíti.

A közgyűlés erre Czirják indítványát mellőzte.

Irodai munkák a kórházban.

A kórházban az igazgatói iroda a kórházgondnokságtól elkülönítve lévén vezetendő, minthogy ezeknek a munkáknak az ellátása orvosi szakértelmet is igényel, ezeket az egyik kórházi II-od orvos teljesíti az orvosi működése után fennmaradó szabadidejében. Ezeknek a külön irodai munkáknak az ellátásáért a tanács az illető orvosnak évi 500 korona díjazást javasol megszavaztatni a kórházi alaptól, mit a közgyűlés egyhangulag meg is szavazott.

A dolnji-miholjáci vasut

Már a mult közgyűlés tárgysorozatára ki volt tűzve Zsolnay Miklós kérelme a pécsdolnji-miholjáci vasut létesítése céljából 200.000 korona törzsrészcvény jegyzése iránt, de akkor ez az ügy vissza lett utasítva a tanácshoz, hogy a megszavazandó hozzájárulás fedezésére alkalmas alapot jelöljön ki.

— Cudar bestia! — kiáltottam rá megfedkezve a kísértetekről — majd adok én neked sült pecsenyét! Puskámat arcomhoz emeltem és elsütöttem. A vad azonban tovább szaladt és én utána.

— Hollá! Hollá! — hangzott most mellettem s nagy örömmre Román barátomat láttam mellettem, ki szintén a vadat üldözte.

A mint így szaladtunk egymás mellett, egyszerre csak belezuhantunk egy tágas, mély üregbe, hol egészen összetörtük magunkat. Rettenetes kinokat éreztem s minden pillanatban vártam haláloamat. Még egyszer föltekintettem s az üreg szélén köröskörül láttam a kísérteteket, rám vigyorogni. Hallottam aztán még egy robbanást s az üreg beomlott, maga alá temetve mindkettőnket.

A robbanásra fölébredtem s láttam, hogy egy nagy olajfestményü kép a falról a padlóra zuhant s keretének művészi faragványai összetöredtek. Mikor egészen magamhoz tértem, gyengének, majdnem betegnek éreztem magamat?

Hát Román barátom vajjon hogy érzi magát?

Ma aztán a Tanács azt a javaslatot terjesztette elő, hogy a közgyűlés szavazza meg 200.000 korona törzsrészvény jegyzését s erre a célra majd kölcsönt vegyen fel, mely a létesítendő vasut vámjövödelméből s a törzsrészvény esetleges jövödelméből törlesztendő lesz.

Engel József nem járul a tanács javaslatához, mert a törzsrészvény után jövedelemre nem lehet számítani. Magyarországon 116 vicinális van s ezek közül csak 12 fizet osztalékot a törzsrészvények után. Mikor a szt-lőrinc-nasici vasut, melynek a dolnji-miholjaci konkurrens pályája lenne, még az elsőbbség után is csak 3 %-ot fizethet, akkor nem is lehet gondolni arra, hogy mi a törzsrészvényünk után kaphassunk jövedelmet. Mivel azonban a vasut létesítését maga is nagyfontosságúnak tartja a városra, nem riad vissza olyan áldozat hozatalától, a melyet a város megbir s azért azt indítványozza, hogy a közgyűlés az ajánlott 200.000 korona helyett 100000 korona hozzájárulást szavazzon meg.

Fekete Mihály tiszti ügyész figyelmeztet arra, hogy a szóban forgó tárgy azok közé tartozik, a melyekben a közgyűlés csak akkor határozhat, ha ahhoz a bizottság szavazatra jogosított tagjainak általános többsége hozzájárul. Minthogy pedig most már nincs annyi tag jelen, ez ügyet egy újabb közgyűlés elé terjesztetni indítványozza.

Majorossy polgármester a törvényre és precedens esetekre hivatkozva azt vitatja, hogy ez a kérdés nem tartozik a főügyész által hivatkozott tárgyak közé.

Littke József is egy újabb közgyűlés elé tartja utasítandónak a kérdést, mert a fedezet kérdése most sincsen tisztázva a Tanács előterjesztésében.

Fekete Mihály ragaszkodik ahhoz a nézetéhez, hogy ebben a kérdésben nem határozatképes a közgyűlés, mert itt törzsrészvény szerzéséről van szó, az pedig a törzsvagyon átalakítása, ami a községi törvény 110. §-ának rendelkezése alá esik.

Aidinger János szerint itt nem törzsvagyon átalakításáról van szó, mert hisz a tiszti ügyész is azt mondta, hogy még nincs is meg az a törzsvagyon, amelyet át akarunk törzsrészvényre alakítani. Egyszerű kölcsönfelvétel fog szóban, a mely fölött a jelenlevők határozhatnak. Az érdemre vonatkozólag egyszerűen megújítandónak tartja azt a régi határozatot, a melylyel erre a vasutra egyszer már 100.000 frtot megszavaztunk. Azóta nem változott a helyzet. (Közbekialtások: Dehogyan nem változott!) Nos, változás csak annyiban van, hogy az ipar és kereskedelem még jobban pang s éppen ennek föllendítésére kell az új vasut. Hogy a felveendő kölcsönt miből törlesszük, azt most még nem lehet precize kiszámítani. Lehet, hogy a törzsrészvény mégis fog jövedelmezni, de ettől eltekintve, az új vasut újabb vámjövödelmet is fog eredményezni s ebből is lehet kamatot fizetni. Ő tehát megszavazandónak tartja a 200.000 korona hozzájárulást, de nem a házipénztár, hanem az utadó-alap terhére.

Horváth Antal olyképp véli megoldhatónak a kérdést, hogy nem 100.000 frt törzsrészvényt jegyzünk, hanem évi 4000 frt segélyt szavazunk meg a vasutnak.

Lieber György ellenzi a kért hozzájárulás megszavazását, mert akkor, mikor a város közönsége a létfenntartás nehézségeivel küzd, nem szabad ilyen újabb terhekkel megterhelni. Ő csak erkölcsi támogatást szavaz meg a jobb idők bekövetkeztéig.

Záray Károly szerint e kérdésnél nem a város direkt jövedelmére, hanem a létesítendő vasut általános gazdasági kihatására kell tekintettel lennünk. Gazdasági kihatása pedig kedvező lesz, mert nemcsak a kilenc állomásnak, hanem ezek 10 kilométerig terjedő környékének forgalmát is ide fogja terelni. Aztán összeköttetést kapunk általa a drávai

kikötővel és a belistyei vasutal. Mindez forgalmunk olyan fellendítését fogja előidézni, a mely megéri a hozandó áldozatot.

Cirják Ignác az ügyet levéttetni indítványozza a napirendről, mert hiába beszélünk mi a forgalom emelkedéséről, mikor az embereknek nincs mit behozni a városba.

Ráth Mátvás szerint a már meglévő vasuti összeköttetéseink olyanok, hogy inkább azok beszüntetéseért kellene peticionálnunk. Első vasutunkat Üszöghig építették csak, a második vasutunk Sz.-Lőrincről ágazik ki Budapest felé, a harmadik szintén onnét Nasic felé. Mindezek helyrehozhatlan hibák voltak azok részéről, a kiknek feladatuk lett volna városunk érdekeit azoknál a vasutaknál megvédelmezni. Most kinnálkodik az első alkalom olyan vasut létesítésére, a mely közvetlenül tőlünk ágazik ki és most ezt is el akarjuk ejteni? Kéri a közgyűlést, hogy ezt ne tegye, mert csak ezzel a vasutal lehet a történeti hibákat még némileg enyhíteni. (Eljénzés.)

Majorossy polgármester utal arra, hogy a város maga kért erre a vasutra előmunkálati engedélyt s ezzel már elismerte ennek a városra való nagy fontosságát, a minek folytán a múlt évben a közgyűlés már kilátásba is helyezte az anyagi hozzájárulást. Kéri tehát a tanács javaslatának elfogadását.

Szavazás előtt *Fekete* főügyész tekintettel arra, hogy nézete szerint a közgyűlés most nem határozatképes, kijelenti, hogy tartózkodik a szavazástól s a határozat ellen felebbezéssel fog élni.

Ezután a közgyűlés 43 szavazattal 10 ellenében megszavazta a kért 200.000 korona törzsrészvény jegyzését egy felveendő kölcsönből, melynek törlesztésére az utadóalapot s a vasut vámjövödelmét jelölte ki.

Segély, nyug- és kegydíjak.

A Ferenc József tanítók háza részére 50 koronát szavazott meg a közgyűlés.

Özv. *Rónaky* Ignácné részére évi 880 korona nyugdíjat és 500 korona temetési járulékot állapítottak meg, valamint 1901.-re megszavazták *Rehák* Rezsőné 240 korona és *Verle* István 360 korona kegydíját is, mire a közgyűlés pár perccel deli 12 óra után véget ért.

Hirek.

Pécs, 1900. szeptember 27.

Marinka.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; tul a Dunán, tul a Tiszán; a Királyhágón innen, a Nagyaltdön tul, lakott egyszer egy szegény özvegy asszony.

Hiába imádkozott az özvegy asszony reggel, délben, este, a jó Isten csak nem segítette jobb módhoz. Volt az özvegy asszonynak két leánya, Annuska meg Marinka. Marinka istentéző, szelid, engedelkeny, szorgalmas volt, míg Annuska rossz, szófogadatlan, lusta.

Hiába mondta a szegény özvegy asszony nem egyszer:

— Annuska, Annuska, mi lesz belőled, ha Isten kiszólít az árnyékvilágból?

— Megélek én a jég hatán is — felelt Annus, — csak legyen, mit ennem.

Marinka annál inkább kereste édes anyjának kedvét, hogy elfelejttesse vele Annuska csintalan tetteit.

A jó Isten már nem nézhette tovább a szegény özvegy-asszony nyomoruságos életét, egy nap magához vette. Most árva maradt a két kis lány. Szegény Marinka nagyon szerette az édes anyját, reggeltől estig, estétől reggelig mindig csak sirt, sirt. De nem úgy Annus. Alig, hogy elföldelték édes anyját, már is ő akart ur lenni a háznál, pedig nem értett semmihez. Marinka nem szólt semmit, csak

türt és hallgatott, a mikor tehetette kiment az édes anyja sírjához s öntözgette a nefelejtset, a fehér őszi rózsát.

Egy alkalommal ismét künn volt a sírnál, a mikor arra lovagolt a királyfi.

Marinka még sohasem látott eleven királyfit, most is csak egy futó pillantást vetett rá es tovább ápolgatta virágait. Mikor készen volt, megöntözte kicsiny kannájával a virágokat, azután letérdelt a sír mellé és ajtatosan imádkozott édes anyjáért, önmagáért, meg Annuska testvéreért.

A királyfi csak nézte, nézte Marinkát és minél jobban nézte, annál inkább tetszett meg neki. De Marinka szép is volt ám. Dus haja koromfekete volt, szeme égszínű, ajka piros, kicsattanó, mint az érő cseresznye, termete nyulánk, keze, lába kicsiny, akár a cukros kifli.

Szó a mi szó, a királyfi azon percben halálosan megszerette Marinkát és elhatározta magában, akárki lánya legyen is, de vagy ez lesz a felesége, vagy senki sem.

— Mi a neved? — kérdezte a királyfi.

Marinka olyan piros lett, mint a pipacs, szemeit lesütötte és ijedtében még szólni sem tudott.

A királyfi észrevette Marinka zavarát s bátoritólóg szólt hozzá.

— Ne félj leányom, hiszen nem bántalak. Én vagyok a királyfi. Meguntam magamat a palotámban, aztán erre vettem utamat.

Marinka neki bátorodott.

— Nem félek én jó királyfi, de én csak amolyan szegény leány vagyok és még soha sem láttam királyfit.

— Mi a neved? — kérdezte újra a királyfi.

— Marinka a nevem, — felelt télénken a leány.

— Mit csináltál itt a temetőben?

— Szegény édesanyám csak a múlt héten halt meg, nagyon szerettem, hát kikijárok a sírjához, hogy közelében lehessenek.

Tetszett a királyfinak Marinka felelete és tovább kérdezte.

— De édes atyád csak van?

— Nem is ismertem. Még bölcsős koromban halt meg. Most csak ketten vagyunk, testvérkémmel, Annussal.

A királyfi Marinkához lépett, megfogta kezét és azt mondta:

— Marinkám, nekem nincsenek szüleim, neked sincsenek, légy te az én feleségem.

Marinka úgy remegett, mint a nyárfa level, de a királyfi biztatgatta, bátorította, míg csak Marinka bele nem egyezett.

A királyfi elkísérte Marinkát haza. — Annuska dult-tult mérgében, a mikor megtudta, hogy Marinka királyné lesz, de végre is csak beletörődött.

Estére a királyfi előparancsolta aranyos hintóját, Marinkát és Annuskát bele ültette, míg ő maga a bakra ült s hajrá, még a csillagok fel se jöttek az égen, már a királyi palotában voltak.

A királyfi azonnal összehívatta az ország nemeseit és főurait és tudtukra adta, hogy országának legszebb hajadonát, Marinkát választotta feleségül s másnap tartja meg a lakodalomát.

A nemesek és főurak nagy örömmel fogadták a királyfi szavait, mert csak boldog királynak lehet boldog a népe, kirántották kardjaikat, s oly erővel kiáltották: éljen a király, éljen a királyné, hogy a kastélynak megremegett mind a négy sarka.

Másnap megvolt a lakodalom, de olyan am, hogy még a kánaáni menyegző is kis Miska volt hozzá. A mi csak jó, finom, meg drága volt, az volt, de annyi, hogy a maradékból jóllakhatott volna egy regiment vasas trombitás, akár mint a duda.

De, hogy fogalmatok legyen mi minden fele étel meg ital volt a király menyegzős asztalán, hát elmondom:

cinege leves kirántott veréb tüllel,
tecske fészek főzelek mókus sülttel,

puhlutyka, csalánlevélből,
keresztes pók mártással,
szunyog gerinc sültve,
selyem hernyó galuska kakas turóval,
csepimasz nyulfarkával töltve,
barátfül rozmaringgal körülteremtettve,
galamb tej,

köménymagos kukorica, bor,
meg annyi mindenféle, hogy felsorolása bizony
Isten bevalna egy Luca napi bőjti prédiká-
ciónak.

A tengernyi vendégsereg három éjjel, há-
rom nap egyebet se tett, mint evett-ivott,
megint evett, meg megint ivott.

A harmadik nap betoppan a király kas-
télyába egy lovas.

— Baj van, fölséges uram, — szólt a
staféta, — az ellenég betört az országba s
tüzzel-vassal pusztit.

Nosza, egyéb se kellett. Az urak felug-
ráltak, a király szintugy s készültek a harcra.

Mikor a sereg készen állt, a király még
egyszer odament feleségéhez, Marinkához, át-
ölelte, megcsókolta s azt mondta:

— Isten veled Marinkám. Én most csa-
tázni megyek. Minden gondolatom nálad lesz,
de te is szeress engem s várj hűséggel míg
visszatérek.

Ezzel a király megegyeszer megcsókolta
Marinkát, aztán lóra kapott és hajrá: a do-
bosok doboltak, a kürtösök kürtöltek, még
egy pár perc s csak nagy portfelleg jelezte,
merre ment a sereg.

Alig hogy a király kitétte lábát a kas-
télyból, Annuska máris áskálódott Mariska
ellen, folyton irigykedett testvérjére, hogy az
a királynő, és nem ő; minden tőle telhető mó-
don boszantotta Mariskát, de az mindennek
dacára szerette Annuskát s ahelyett, hogy a
rosszat rosszal fizette volna vissza, hallgatott
és sirt.

Annuska napról napra hamis leveleket
küldözgetett a királynak, hogy Mariska ilyen
rossz, meg amolyan rossz. Csupa irigységből
kigyót békát kiáltott testvérjére. A király na-
gyon szerette a feleségét, de mert nem tudta,
hogy Annus csunya irigységből ártatlanul vá-
dolja nényét, utoljára is elhitte és azt írta haza,
hogy Mariskát dobják a farkas verembe.

Annus majd kibujt bőréből örömeiben.
Most már biztos volt afelől, hogy ha a király
haza jön, hát őt veszi majd el feleségül s így
ő lesz a királyné.

Mariska mit sem tudott testvérje csel-
szövényéről és ugy sirt, mint a zápor eső, de
se sirás, se kérés nem használt. A várkapitány
felültette Mariskát egy kocsi s vitte a far-
kas verem felé.

— Barátom, — szólt Mariska a várka-
pitányt kérlelve, — ha van szive meg Istene,
hát ne dobjon a verembe, kegyelmezzen meg
életemnek, hiszen nem bántottam én egy ujjam-
mal sem. Elmegyek én messze vidékre, ahol
még a madár sem jár, csak hagyja meg
életemet.

A várkapitánynak megesett a szive, és
azt mondta:

— Jól van, nem doblak a farkas verembe
de esküdjél meg, hogy nem árulsz el.

A várkapitány vissza ment és azt mondta
Annusnak, hogy a királynét bele dobta a far-
kas verembe, most már talán a csontját is
felfalták az éhes farkasok. Annus nem tudott
hova lenni örömeiben.

Mikor Mariska magára maradt, letérde-
pelt és összetett kezekkel csak azon kérte a
jó Istent, hogy addig tartsa meg életben, míg
kitudódik ártatlansága és hogy kisírta magát,
neki vágott a nagy messzeségnek. A harma-
dik nap egy erdészlakhoz ért, ahol beszegő-
dött cselédnek.

A haboru majd egy évig tartott el, de
végre is győzött a király. Nagy diadallal jött
haza seregével, de hiába volt a győzelem,
hiába a sok arany, ezüst, a mit a háboruban
szerzett, csak busult, busult. Annuska tréfált,
nevetgált, nuncutkodott, csak hogy felvidítsa,
de hiába.

Egy este a király a kertben ült, minden
csendes volt körülötte, csak a szive zokogott
Mariskája elvesztése felett. Egyszerre megrez-
gett fölötté egy faág. Egy gerle szállt rá és
elkezdett dalolni:

Üres a kis fészke,
Hiányzik a párom,
Elrepült, elrepült,
Sehol se' találok.

Azóta kesergek,
Sehol sincsen nyugtom,
Merre tűnt, hova lett,
Oh, hogy nem találok.

Hiszem, hogy megsegít
Engem még az Isten
S feltalálom újra,
Drága feleségem.

A király újra kezdett reménykedni. Hátha
Isten csodát tesz és még feltalálhatja az ő.
Mariskáját. Másnap lóra ült s vaktában neki
vágott az országnak.

Ment-ment, mendégélt, azaz nagy busan
ült a lován; minden csárdát, minden házat
kikutatott, de bizony Mariskáját nem találta
sehol. Most már biztosra vette, hogy a farka-
sok tépték széjjel. Közel egy esztendő járt
már keresztül kasul az országban, a midőn
lemondva minden reményről, hogy feleségét
újra feltalálja, visszaindult.

Egy nagy erdő szelén ráesteledett. A
közben szemébe ötlött egy magányos ház
oda bezörgetett.

Az erdész nagyon megörült a király
jöttének. Az erdész pompás vacsorát készített,
aztán jó puha ágat vetett a király számára,
aki, mert a sok járás kelésben nagyon elfá-
radt már, csakhamar le is feküdt. De aludni
nem tudott, folyton csak Mariskájára gondolt.

Éjtéltájban gyönyörű szép, szomorú éne-
ket hallott a király, mintha csak az égből
hallatszana.

Nincs a világon senki sem,
Aki gondolna rám,
Hisz árva vagyok, árva,
Mehalt már jó anyám.

Hogy sirját öntözgettem
Arra jött a király,
S királyné lett a szegény,
Anyátlan árva lány.

Mint éltem, ugy szerettem
Királyi férjemet,
De az a gonoszra hallgatott
S verembe vettetett.

De élek és imádkozom,
Hogy ő boldog legyen,
És engem elhagyottat,
Szívemben feledjen.

Oh áldd meg, áldd meg Istenem.
Királyi férjemet,
Ezt kérem tőled szüntelen,
Mig sirom eltemet.

A király csak hallgatta, hallgatta, utol-
jára már nem volt maradása, kiugrott az ágy-
ból, gyorsan felöltözködött s fölkelte az
erdész.

— Ki dalol itt? kérdezte a király.

— Jaj, bocsásson meg felséges uram, —
felelt az erdész szepegeve, — van egy cselé-
dem, szorgalmas, ügyes, takarékos cseléd, de
akármit teszek vele, egész éjszaka sem tesz
mást, mint sir, meg dalol olyan szomorú nó-
tákat, mintha csak a szive szakadna meg.

A király megvolt győződve, hogy ez nem
lehet más, mint az ő felesége. Kiment, hát a
cseléd olyan keservesen zokogott, hogy a ki-
rálynak is elfacsarodott a szive és ő is
vele sirt.

— Marinkám, Marinkám, te vagy? —
kiáltott a király, mindön megismerte feleségét,
— hát te élsz.

— Élek, — felelt Mariska.

— Megtudsz-e bocsajtani, — kérlelte a
király, — elviszlek vissza, ott van a te he-
lyed az én szívemen, az én palotámban.

Még sokat, sokat beszélgettek együtt,
végre a király maga mellé ültette Mariskát a
lóra s elvagtatott kastélyába. Az egész ország

örült, hogy a király feltalálta feleségét, mert
mindenki szerette a jósgós királynét, csak
Annus dult-fult mérgében.

Hiába volt Mariska minden kérése, a
király összehívatta az ország urait és törvényt
ületett Annus fölött. A bírák halálra ítélték.

A király nagyon, de nagyon boldogan
élt Mariskájával és ha meg nem haltak, talán
még most is élnek.!

*

Ha leckéteket tudni fogjátok, úgy jövő
csütörtökön ismét mesélek. Addig Isten
veletek. Pá!

Napirend 1900. szeptember 28-án.

Naptár: péntek, szept. 28. — Róm. kath.
Vencel. — Prot.: Adolf. — Görög-kel. (szept. 15.) Ni-
kéta. — Zsidó: Tischri 5. — Nap két 5 óra 56 per-
cor; nyugszik 5 óra 43 percor. — Hold két reggel 9
óra 35 percor; nyugszik este 7 óra 10 percor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet
jelzése szerint: enyhe idő várható jelentékeny csa-
padék nélkül.

— **(Személyi hír.)** Bárá Fejérváry
Imre főispán ma este, a nyolcórás gyorsvonat-
tal Budapestről hazaérkezik.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye
vizállásáról a főmérnöki nivalat a következőket
jelenti: folyó hó 27-én reggel 6 órakor a tetteyi
vizekben a viz 750 köbm. volt; az ellentartó-
300 köbm. volt; a *hozzáfolyás* 24 óra alatt
1160 köbméternek találtatott.

— **(Ülések a vármegyeházán.)**
Az őszi idény közeledte és a hivatalos uborka-
szezón megszűntével szaporodik a munka a
vármegyén is, mit leginkább bizonyít a jövő
óra kitűzött határidők jegyzéke is, mely sze-
rint októberben elég mozgalmasnak ígérkezik az
élet a vármegyén. Így mindjárt *október hó
elsején délelőtt 9 órakor* a fegyelmi választmány
tart ülést, *másodikán délelőtt tíz órakor* az
állandó bíráló választmány ülésezik. Október
hó *harmadikán délelőtt 9 órakor* az árvaházi
választmány, *fél tíz órakor* a nyugdíjválaszt-
mány, *tíz órakor* pedig az állandó választ-
mány tart ülést. Október hó *harmadikától,*
hetedikéig, eddig még nincs kitűzve határidő,
hetedikén délelőtt tíz órakor azonban a számon-
kérészek tart ülést. Október hó *nyolcadikán*
délelőtt tíz órakor közgyűlés, *kilencedikén dél-*
előtt kilenc órakor pedig közigazgatási bizott-
sági ülés lesz.

— **(Távozó királyi ügyész.)** Rá-
kossy Imre dr. Fiuméba elhelyezett, volt pécsi
kir. ügyész, ma este utazik el Pécsről s hol-
nap foglalja el állását Fiumében.

— **(Felülvizsgálatok.)** A várme-
gyei katonai vegyes felülvizsgáló bizottság, a
tényleges szolgálatra bevonult ujoacok szá-
mára, október hóban kétszer és pedig tizen-
kilencedikén és huszonötödikén tart felülviz-
gálatot; mindenkor reggeli nyolc órakor a
vármegyeházán.

— **(Kinevezések.)** Windisch Richárd
keszthelyi gazdasági akadémiai segédtanárrá
neveztetett ki. A pécsi m. kir. pénzügyigaz-
gatóság Weber János lakost a pécsi
kir. adóhivatalhoz ideiglenes minőségű segély-
díjas gyakornokká nevezte ki.

— **(Névmagyarosítás.)** Kiskoru
Rosenwasser Adolf, dunaföldvári illetőségű, bu-
dapesti lakos vezetéknevének Rezső-re kért
átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel meg-
engedtetett.

— **(Október 6.)** A jogászság szünidei
elnöke, Mahay István, ma délutánra gyűlést
hívott össze, melyben október 6-ára vonat-
kozólag határoztak. A jogászyűlés elhatá-
rozta, hogy október 6-án a liceumi templom-
ban a vértanukért gyászmisét mondat, melyen
teljes számban megjelenik. A nevezett nap

délutánján pedig a Vigadóban hazafias ünnepeket rendez, melyen a megnyitó beszédet a megválasztandó elnök mondja. A hazafias ünnepek részleteinek előkészítésére a jogászgyűlés *Makay István* elnöklete alatt egy tiztagu bizottságot küldött ki. Nem zárkózik el a jogászság az elől sem, hogy a gyászünnep előestéjén a színházi diszlocádás előtt egy előképben részt vegyen s egy joghallgató szavaljon. Az ünnepek színházi része egyébként még a megbeszélés tárgyát képezi.

— **(A szüret és a rabok.)** Ilyenkor szüret idején legjobb dolga van a raboknak. Tudvalevő, hogy a különböző fogházakban internált raboknak ama részét, kik semmilyen ipari szakban nem jártasak, odabent a fogházépület komor falai között a kosárfonásra tanítják. A mellett aztán, hogy a rab munkához szokik s nem tétlenkedik, meg van neki az a haszna is, hogy az általa készített munkák eladási árának egy bizonyos hányadából egész csinos összegeket takarítanak meg a raboknak, mely összeget szabadlábrahelyezésükkor utalványoznak ki a bezártaknak. Legnagyobb kelendőse a rabmunkáknak ilyenkor, szüret idején van, mert valamennyi szőlőtermelő és a magánosok is, a pécsi kir. ügyészség fogházából hordatják és szerzik be a szőlő elküldéséhez szükséges kosarakat, melyekből most körülbelül husz. huszonöt darab kel el átlag naponta, mi dacára a kosarak olcsó árának, elég szépen gyarapítja a rabok pénzét.

— **(Árverés a vármegyén.)** Tegnap délután tartották meg a vármegyeházán *Keller István* várnagy felügyelete alatt az elkobzott fegyverek árverését. Bár nem igen volt nagy az érdeklődés a régi rozsdamarta mordályok árverése iránt, mégis sikerült — mint ócskavasat — kilószámra, körülbelül száz darab puskát eladni.

— **(A „Mohácsi Katholikus Leányegylet”)** részben a rekruták bucsuzása, részben az új színpad bemutatása alkalmából szeptember hó 30-án saját helyiségében színelőadással egybekötött jótékony célú táncmulatságot rendez. Helyárak: kórszék 1 korona. Zártszék 80 fillér. Állóhely 60 fillér. Kezdeté este pontban 8 órakor. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak és hirtapilag nyugtáztatnak. Műsor. I. „Egy falusi kis lány Pesten.” Vig magánjelenet. II. Az Első Harag. Vigjáték egy felvonásban. III. Szappanos atyafiak. Bohózat egy felvonásban. IV. Volapük. Monolog. Előadás után tánc.

— **(Zenés mise.)** Mint már előre jeleztük, az egyházi zeneegyesület újra megkezdte működését s október negyediken, Ó Felsége a király nevenapján a székesegyházban fogja újra megnyitni a zenés misék sorát. Ez alkalommal *Jos. Gr. Zangl* „Sct. Cassian's Mette”-jét fogják előadni, melynek próbáit tegnap délután kezdték meg a közreműködő tagok élénk részvétele mellett a főrealiskolában. Mint halljuk, szombaton délután ismét próbát tartanak.

— **(Kaszinó estély.)** Tegnap este tartotta a Nemzeti Kaszinó őszi táncestélyét, mely alkalommal előkelő közönség jelent meg a kaszinóban. A tánczenét *Farkas Sándor* zenekara szolgáltatta. A jelenvolt hölgyek névsorát a következőkben adhatjuk: br. *Fejérváry Imréné*, *Szilassy Katinka*, *Littke Lőrincné*, *Dávid Ilonka*, *Lauber Margit*, *Szily Terka*, *Kaltneker Ilonka*, *Müllher Mici*, *Mendl Ella*, *Zelesny nőv.*, *Bach nőv.*, *Fekete Irma*, *Littke Ernőné*, *Krasznay Miklósné*, *Udvarnok Gyözőné*, *Rohonyi Sárka* (Ujvidék), *Pavlovits Olga* (Temesvár), *Mazaly Etelka*, *Rihmer Margit* stb. stb. A kaszinó őszi táncestélyén igen jó kedélyhangulat uralkodott, mely a késő éji órákig együtt tartá a kaszinó közönségét.

— **(Letartóztatott medvetáncoltató.)** *Ontiu Juon*, a ki szép „oláhor-

szágból» származott hozzánk, azzal foglalkozott, hogy egy hatalmasan megtermett, de már a végelgyengülés felé tartó „mackót» táncoltatott. Így került el a napokban vándorutja közben Birjába is, hol addig táncoltatta a medvét, míg ráesteledett. Ekkor házról házra járt szállást kérni, mit a medvére tekintettel nem szívesen adtak neki, míg végre *Nemmer József* odaváló gazdálkodó megsajnálta a szerencsétlen elcsigázott medvetáncoltatót. De miután régi közmondás már, hogy jó tett helyébe jót ne várj. Onit Juon is azzal hálálta meg a gazda szíveségét, hogy éléskamráját feltörte s abból tekintélyes mennyiségű élelmiszert lopott el s aztán medvéjével együtt elpárolgott. *Nemmer József* másnap panaszt tett az esetről a községi előjáróságnál, mely azonnal megindította a nyomozást s így sikerült a hálátlan medvetáncoltatót még a falu végén elfogni. Persze letartóztatták. Nem csekély érdekességet kölcsönöz az esetnek az, hogy az oláh mackója is — le van tartóztatva.

— **(A baranyai anarchista.)** Nem csekély megdöbbenést és derűtséget keltett az egyik szomszédos községben, egy *Horovetz János* nevű fiatal legény, ki azzal a meglepő kijelentéssel lépett a községi jegyző elé, hogy:

— Tartóztasson le engem az úr! Én anarchista vagyok!

A jegyző kétkedve fogadta az előtte álló legény kijelentéseit, a mi még fokozta *Horovetz* hősiességét:

— Nem hiszi talán? Be tudom bizonyítani! Itt van a mi titkos szövetségünk bizonyítványa és az én személyleírásom! — kiáltotta a fiatal legény s nagy uri taglejtéssel kicsapott a jegyző asztalára — *egy üszöborjóról szóló járlatlevelet*. Persze hamar átláttak a szítán a hivatali urak s azon ürügy alatt, hogy mint közveszélyes anarchistát tartóztatják le, két kisbíróval elküldték lakására a szerencsétlen elmebeteg legényt, kinek tébolydába szállítása iránt megtették a szükséges intézkedéseket.

— **(Rózi néni husz fillérje.)** Valami régi, romantikus novellába való história játszódott le a napokban Szemelyen, a honnan a következőkről értesítenek bennünket. Nehány év előtt történt, hogy egy a községben lakó öreg asszonytól — kit már csak „Rózinéni» név alatt ismernek, valaki husz fillért, jobban mondva akkor, tíz krajcárt elloptott. A szegény öreg asszonynak nagy veszteség volt ez a lopás, de végre is elszenvedte s talán már meg is feledkezett a dologról, midőn a napokban egy Bécsből jövő postautalványt kapott, melyen egy névtelen feladó husz koronát utalványozott neki s másnap egy levél érkezett, melyben valami Bécsben alkalmazott *Freund József* nevű cipészlegény arról értesíti az öreg asszonyt, hogy ő volt, a ki évekel ezelőtt ellopta Rózi néni tíz krajcárját, mely annak idején vándorlása közben az éhhaláltól mentette meg s minek megtérítéseül most — midőn jó dolga van, — a már említett husz koronát küldi. Aztán mondja meg valaki, hogy kiveszöben van a becsület.

— **(Szerelmes szobacica.)** Fránya dolog az a szerelem. Az embert nem hagyja pihenni, folyton kinozza, álmait megzavarja, étvágát megrontja, némelyek esztét megzavarja és még a jó Isten megmondhatója annak, hogy mi mindent nem csinál a szegény halandóval, kinek szívét eltölti. Hát mit szólnunk arról az állapotról, mikor valaki reménytelenül szeret? Pedig mindenkit érhet baleset. Ilyen balesetnek lett áldozata majdnem, ma reggel *Nagy Róza*, ki a Nicknél szobaleány. Bizony neki is van szíve és pedig nagyon szerelmes szíve. De hát jó Isten! tehet ő róla? Szerelmes volt a cicuska a csaposlegénybe, a kit szerelmével boldogítani akart. De hát — rossz ember is az a csaposlegény — nem akart a Rózi nagy szerelmétől boldog lenni. S ez fájt annak a mollet csinos Rózikának.

Sokáig kinozta őt a viszonzatlan szerelem s ma már odáig jutott, hogy eldobja magától azt a rongyos életet, mely szerelem nélkül mit sem ér. Ma reggel ugyanis — valószínű elviselhetetlen szerelmi rohamok között — magához vette gazdájának megtöltött hatlövetű revolverét s a pincébe ment. A sötét tettet sötétben akarta elkövetni, azonban nem sikerült. Valószínűleg a nagy sötétség volt az oka, hogy nem találta el magát. Annyi ideje már rem volt, hogy megegyeszer megnyomja a revolver ravaszát, mert két legény rögtön mellete termett a durranásra, mely óriási népcsődületet vonzott az üveg utcába, s kicsavarva kezéből a gyilkos szerszámot, felhozták a halásápadt leányt a pincéből a napvilágra s átadták a rendőrnek, a ki aztán a biztos elé vezette. Nem igen akart menni a szerelmes leány, úgy vonszolták inkább, miközben az életunt Rózi folyton azt hajtogatta, hogy hagyják őt meghalni. A biztos előtt is egyre sóhajtozott, hogy minden hiába, mert ő úgy is belehal nagy szerelmébe. Hogy pedig forró szerelmét lehűtsék, beküldték a szerencsétlen szerelme a kórházba, ott tudnak adni neki a nagy szerelem [ellensúlyozására s talán lehűtésére.

— **(Halálozás.)** A város tisztviselői karának ismét gyásza van, melyet ma, már a kora reggeli órákban a városház és a városi közkórházra kitűzött gyászlobogók hirdettek. *Dr. Pintér Jenő* pécsvárosi közkórházi orvos hunyt el, ki már évek óta tüdőbeteg volt, s a legutóbbi időkben hónapok óta egészen fekvő beteg lett, míg ma reggel végre megszabadította a halál szenvedése alól. Az elhunyt fiatal tövekvő orvos korai haláláról a gyászoló család a következő gyászjelentést bocsájtotta ki. Özv. *Pintér Gusztávné* szül. *Valeri Katalin* a minden boldogságtól megfosztott édes anya szeretett fiát elvesztette, mely után mérhetetlen fájdalommal jelenti az összes rokonságnak, barátai és ismerőseinek, hogy *dr. Pintér Jenő* pécsvárosi közkórházi orvos folyó évi szeptember hó 27-én reggeli 1/5 órakor élete 28-ik évében, hosszas szenvedése után elhunyt. Az Isten által magához kívánt nemes lélek hült teteme f. hó 28-án délután 5 órakor fog a Munkácsi Mihály-utca 16-ik számú gyászházban beszenteltetni s a budai külvárosi közsirkertben lévő családi sírboltban örök nyugalomra elhelyeztetni. A szent mise áldozat f. hó 29-én délelőtt 9 órakor lesz a belvárosi plébánia-templomban a Mindenhatónak bemutatva. Pécsen, 1900. évi szept. hó 27-én. Isten veled felejthetetlen drága fiam, nyugodj békében! A fiatal orvos elhunytáról a városi közkórház orvosi kara szintén adott ki gyászjelentést a következőkben: „A pécsvárosi közkórház orvosi kara a fájdalomtól mélyen lesújtva, elszomorodott szívvel tudatja, hogy szeretett és nagyrabecsült tagja: *dr. Pintér Jenő* úr, közkórházi másodorvos, folyó hó 27-én reggel, szép reményekre jogosított életének 28-ik évében jobb létre szenderült. A szeretett és felejthetetlen jó kartársnak immár hült tetemei f. hó 28-án délután 5 órakor fognak a Munkácsi Mihály-utca 16. számú gyászházból a budai külvárosi temetőbe örök nyugalomra helyeztetni Áldás emlékére!»

— **(Elgázolt kis leány.)** *Francso-vits István* üszögi lakos ma reggel, amint kocsijával Pécsre igyekezett, az országúton elgázolta *Mészáros Pál* üszögi lakos hat éves *Mari* nevű leányát, ki bal lábán oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy be kellett szállítani a pécsi közkórházba.

— **(Az anyámasszony katonái.)** Ilyenkor berukkolás előtt, mikor már csak néhány nap választja el a katonának bevált legényeket attól, hogy felvegyék a császár kabátját, a katonai hatóságok a maguk nyilvántartásából kijegyzik maguknak azokat a legényeket, kiknek az idén kellett volna mérték alá állniok, de ezt a katonaelet gyönyörűségeitől való félelmükben elmulasztották. Szégyen bár bevallani, de a mint a hivata-

los irás mondja Baranyavármegyére száznál több ilyen anyámasszony katonája esik: kiket különben most nyomoznak, hogy mielőbb kihámozzák őket az ismeretlen helyen való tartózkodás homályából.

— **(Könnyű pénzeszerzési mód.)** Sokan törik a fejüket azon, hogy miképen is lehetne könnyű szerrel sok és jó pénzt szerezni, mert hát hamis pénzhez nem nagy ördögség jutni, akaratlanul is akad az ember kezébe, de jó pénz a földolog. Nos, ezt a problémát megfejtettek *Stankovits* nagykozári lakos és eddig ismeretlen társa. Ezek ugyanis a zsidóünnep alatt betértek *Klie* János, pécsi korcsmárhoz egy ital borra. Szivar kellett volna a korcsmárosnak, de nem merte kire bízni a százását. Ekkor ajánkozott *Stankovits* társa, hogy csak adja át neki a százást, majd hoz ő szivart. A korcsmáros nem ismerte meg a firmát és *Stankovits* biztatására, ki tarsát egy zombori gazdag földbirtokosnak mondotta, átadta mégis a száz forintost, hogy hozzon szivart. A földbirtokos ur a lótrafikba akart indulni, de ekkor a korcsmáros felesége közbevetette magát s visszakerete a százforintost. A földbirtokos ur pedig nagyon udvarias volt és sehogysem akart kibujni az elvállalt szivesség alól. Már kiment az utcára, a korcsmárosék folytonosan unszolták, hogy adja vissza pénzüket. De hát ő nagyon udvarias volt s nem engedett, hanem biztos lépésekkel a nagy trafik felé irányította lépéseit s utjában a korcsmáros és *Stankovits* követték. A nagy trafik pedig be volt zárva. Menjünk a *Zach*-hoz — mondá a földesur nyugodtan. Mikor odaértek, akkor eszébe jutott, hogy talán a *Zach*-féle trafik mellett levő *Henc* István vendéglős jobban fel tudná váltani a nagy bankót. Mindhárman betértek s leültek egy asztal mellé. Kicsiny vártatva *Klie* János korcsmáros azon vette magát észre, hogy *Stankovits* és társa elpárologtak mellőle, pedig nem mentek ki az ajtón, hiszen folytonosan szemmel tartotta azt. Persze *Stankovits* és társa a szazas bankóval a Jókai-téren jöttek ki s rögtön el is tűntek a látóhatárból. A meglopott korcsmáros meglepetésében nem is a rendőrségre ment, hanem haza szaladt s feleségét felűtette a vonatra s Zomborba küldte, hogy kérdezősködjék ama bizonyos földesur után. Ott azonban arról a bizonyos földesurról mit sem tudtak persze, mert a cinkostarsak hamis nevet mondtak. *Klie* János aztán csak most vette igénybe a rendőrséget, melynek hamar sikerült is *Stankovits*ot kézrekeríteni. Ugyanis megtudták, hogy *Stankovits* Szigetvarra ment. *Trizler* Aladar rendőrbiztos aztán tegnap este lement a szigetvári vonat ele s a mitsem sejtő *Stankovits*ot letartóztatta s kérdőre fogta társát illetőleg. *Stankovits* persze nem akar tudni társáról, azt állítja, hogy sohasem volt szerencséje hozzája. Egyébként már annak is nyomában vannak s rövid időn belül megkerül az állítólagos földesur is. Ez a története annak, hogy miként szerzett *Stankovits* és társa könnyű szerrel száz forintot. Hogy még sem egészen sikerült, az már privát pech!

— **(Megtalált tárcsa.)** A rendőrségre felvittek egy talált tárcát, melyben *Szabó* György vasuti tisztviselő nevére kiállított igazolvány, szabadjegy volt, mellette arckép és más hasonló dolgok. Pénz a tárcában nem volt. Jogos tulajdonosa a talált tárcát tartalmával együtt átveheti minden percben a rendőrségen.

Művészet, irodalom.

○ **Megjötték a színészek.** Népes volt ma délután a színház környéke. Hatalmas ládák, óriási kalapskatulyák tömkelegéből alig látszott ki a sok asszony, ember, kik mindanyian lakást, kosztott ajánlani álltak a színház kapuja elé. A színészeket várták,

kik ma délután a három órai vonattal érkeztek Mohácsról. Tegnap este *Nádassy* József művezető fényesen sikerült jutalomjátéka alkalomból színre került „Kleopatra” volt az utolsó előadás Mohácsra, hol színészeink ma délelőttökön vonatra. Holnap délelőtt próbákkal töltik az időt, szombaton délelőtt a pécsi nemzeti színház ujonnan szerződött színházi zenekarának lesz a próbája, este pedig megnyílnak Thália templomának ajtai a színházi idény első előadására, mikor is Sydney John kedvelt operettje „Gásák” kerül színre.

TÁVIRATOK.

— **(József főherceg pöre.)** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti Kuria ma délelőtt tárgyalta az érdekes pört, melyet *József* főherceg indított a *Cirkvenica* fürdőhely bérlőtársasága ellen. A Kuria a főherceg felülvizsgálati kérelmének helytadott s a peres felek között létrejött szerződést megszüntetnek mondotta ki. Ezzel az ügy a *főherceg javára* véglegesen lebonyolított.

— **Nem lesz drágább a pénz.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az osztrák-magyar bank főtanácsa ma *Bilinski* elnöklésével Budapesten ülésezett s elhatározta, hogy a gazdasági és pénzügyi viszonyok miatt a *bank-kamatlábát nem változtatják.*

— **A perzsa sah elutazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A sah délelőtt tizenegykor a megérkezésekorhoz hasonló ünnepségek között elutazott. A vasuti váróteremben *Szell* Kálmán üdvözlését fogadta; majd *Vámbéry* Árminhoz lépett s ujára gyönyörű briliáns gyűrűt huzván, megcsókolta s e szavakkal búcsuzott el tőle:

— Mindig barátja voltál családnak; remélem, örökké az maradsz!

József *Agost* főhercegtől búcsuzva, kérte, hogy mondja meg a királynak, miszerint *köszöni a díszes vendéglátást s a budapesti szép napokat sohasem-felejtí el.*

— **Öngyilkos igazgató.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Baumann* József, a Madách-utcai elemi iskola igazgatója Budapesten, lakásán *felakasztotta magát.* Meghalt. Tettének oka buskomorság.

— **Együtt a halálba.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Monti* Lajos, egy előkelő aradi családból származó, husz éves gyógyszerészsegéd, beleszeretett az ottani szintársulat fiatal, szép tagjába, *Váray* Mariskába. Örök hűséget fogadtak egymásnak s a leányt el akarta venni *Monti*, kinek októberben be kellett volna rukkolnia önkéntesnek. Elkeseredésükben ma reggel a leány lakásán *agyonlőtték magukat.* Mindketten szörnyet haltak.

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Khinai táviratok szerint *Lubnanlint* kantoni alkirályllyá kinevezték. *Li-Hung-Csang* Tiencsinből orosz-japán csapatok kíséretében Pekingbe ment. Kanton környékén rablók fosztogatják a falvakat. Tokamhangban elpusztították a templomokat és a külföldiek sirjait megszenteltelítették.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi szeptember hó 24-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, va. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püsch* Antal.

- III. 2155. Nagy-Récsén elhalt Németh János hagy. ügye. — rmv.
2156. Gyümölcshegy községben elhalt Neomics Mária hagy. ügye. — mv.
2200. Tóth István pártfogó ügyvéd kirend. iránti ügye. — hh.
2307. Belyén elhalt Borbás Julianna hagy. ügye. — hh.
2329. Egyedután elhalt Ginter József hagy. ügye. — hh.
2332. Neumann Ignác s t. — Jakab István s t. letét. — mv.

Előadó: *Tóthossy* Béla.

- V. 1453. Treiber József s t. — Dr. Blum Béla 2290 frt 54 kr. — hh.
III. 2393. Nesz Zsuzsa — ifj. Armbruszt József végr. — mv.
2406. Kir. kincstár — Geiger Gyula végr. — hh.

Előadó: *Kaufmann* Nándor.

- V. 1830. Németh Gyula — Vezekényi Gyula 23 kor. 30 fill. — mv.
1850. Strein Vilmos — Horváth István 16 frt 30 kr. — mv.
1851. Práger Mátyás — Sury Mihály s t. 1000 — 100 frt. — hh.
1852. Csurgói takptár — Bors György s t. 300 kor. — hh.
1855. Krausz Lajos utóda Neumann Ig. s t. — Herschmann Károly s t. 749 frt 52 kr. — hh.

Előadó: *Holics* Gyula.

- V. 1956. Weidinger Emilia s t. — Weidinger Tekla s t. öröks. — hh.
2024. Meszár József — Tamás Éva válóper. — hh.
2046. Németh Nándor — Kullmann Eszter válóper. — hh.
2048. Czer Istvánné — Czer István válóper. — hh.
2049. Kelemen Mária — Pethő Pál válóper. — hh.
2102. Markó Anna — Krausz János válóper. — hh.
2137. Híkádi Istvánné — Híkádi István válóper. — hh.
2180. Hunczinger András — Kiszli Mária válóper. — ha.
2192. Friedrich János — Vinterverber Erzsé válóper. — hh.
2198. Ifj. K. Mező Józsefné — ifj. K. Mező József válóper. — hh.
2283. Duchon Mária — Scholcz Gyula válóper. — hh.
2342. Tótfalusi Péter — Szalai Julianna válóper. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Graff* Károly.

- V. 1982. özv. Stranczinger Józsefné — Hergert Lajos s t. zjog. — fo.
1983. Hergert Lajos — Stranczinger Józsefné s t. öröks. — fo.
III. 2000. Elter Ádám — Schring Ágnes felszól. — rend.
2019. Bartalov Stipó — Stanics Mihály zjog. törli. — rend.
2021. Kollár Jánya — Novoszelác Manda zjog. törli. — rend.
2055. Szelier János — Trez János zjog. — rend.
2060. Baranyamegye gyámpénztára — Szory Lőrinc felszól. — rend.
2350. Hirsch József — Heller Mór végr. — rend.
2367. Esküdt János — Dékány Jánosné végr. — mv.
2368. özv. Laki Mihályné — Jókai József végr. — hh.
2399. Csatári Péter s t. — Horváth József végr. — mv.

Előadó: *Zsabokrszky* Ferenc.

- III. 2018. Dr. Nick Alajos — Bruszt Mihály végr. — rend.
2053. Kir. kincstár — Horváth Mártonné végr. — rend.
2056. Kalmár és Engl cég — Benkő Jakab s n. végr. — fo.
2073. Oszvatics Márton — Góbölös Lajos végr. — hh.
2099. Ziegler Gergelyné — Schweiczter Antal végr. — hh.
2105. Bükös Sándor — Klein Ádám s t. végr. — hh.
2111. Balog István — Beck Ferenc végr. — hh.
2117. Pap Sándor — Vincze János s n. végr. — rend.
2310. Grósz Ferenc — Mozolán Antal végr. — rms.

Büntető ügyek.Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2074. Varjaskéri József suly t. sért. — hh.
2076. Fejes Botykai József s t. suly. t. sért. — hh.
2140. Torma János suly. t. sért. — tárgy. kitzzése.
III. 2120. Kis Sánta László s t. suly. t. sért. — hh.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2221. Tamás József hat. ell. rágalm. — hh.
III. 2222. Vizi Nagy János s t. suly. t. sért. — ms.
2272. Hangonyi István s . sikk. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2065. Bakonyi Jánosné suly. t. sért. — tárgyalás kitzzése.
2100. Salamon László sikk. — tárgy. kitz.
2103. Nyiráti Jánosné s t. lopás. — tárgy. kitz.
2206. Horváth János lopás. — tárgy. kit.

Elintézésre kitzított ügyek.

Bejelentések 1900. évi okt. hó 1. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1786. Bank Erzsébet — Kiss Antal és társa öröks.
2088. Kuzman Iván és neje — Tót-Szerdahely községe egy ut használata iránt.
2134. Bedő József — Belső Jánosné vagyonsköz. megszűnt.
2269. Sesits Koszta — Sesits Zsófia holtta nyilv.
2319. Somogy megye Árvaszéke — özv. Pongrácz Jánosné gondnokság alá hely.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

1871. Deák Teréz — Deák János s t. törv. oszt. rész.
1884. Pasics Mihály — ör. Pasics József 989 frt 55 kr.
1947. özv. Gacza Józsefné — kk. Gacza József s t. özv. jog elism.
1930. Fried Ignác — Bárány Lajos 50 frt.
1933. Lengyel Dénes s t. — Grundböck István s t. 2000 frt.
1946. özv. Haberényi Katalin — Göllöncsér János s t. 40 frt.
1960. Lukács Armin — Fleischer József 58 frt 87 kr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1931. Ivancsics József s t. — Tomasics János s t. mesgyeig.
1971. özv. Horváth Jánosné — Szlamek Mária s t. öröks.
1993. Keresztes Antal s t. — Keresztes Imre s n. öröks.
1998. Benák Erzsébet — Kis Károly 1000 frt.
2012. Hanarich Istvánné — Törjék János s t. öröks.
2148. Chinorányi Boldizsár — Kerkápolyi Irén válóper.
2206. Posgai Ferenc — Ferenc Anna válóper.
2221. Monori Mihály — Takács Zsuzsanna válóper.
III. 2452. Verbovecz Ferenc — Lázár Salamon bizt. végr.
2453. Krausz Farkas — Lázár Salamon bizt. végr.

II. Polgári tanács.Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2014. Tolnai Gáborné s t. — Palkós Benóné s t. öröks.
2039. Deák Keresztes Antal — Turcsi Vince s t. öröks.
2101. ör. Kincse József — Fábian Mihály kártérít.
III. 2106. özv. Zsebők Józsefné — Sente Gyuláné végr.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2066. Resch János — Balárdi István zjog. bek.
2094. Szegezdi m. kir. adóhivatal — Geiger Gyula zjog. bek.
2095. M. kir. Államkincstár — Hederics Mari zjog. bek.
2096. Jagics József — Balogh Mihály zjog. bek.
2097. Balogh Katalin — Balogh Mihály zjog. bek.
2098. Ódry József s t. tjog. törl.
2187. Gróf János s t. tjog. bek.
2243. Sándó Sára s t. — Gyenis János perfelj.
2301. Lindemann György s n. — Stanits Szávó felszól.
2407. Pohn Antal — Radocsai István zjog. bek.
2413. Kis Simon József — Varga Antal végr.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- III. 2130. özv. Vigyázó Rudolfné s t. — Szeniczey Akos zárlat.
2131. Szegezdi takptár és csatlakozott társai — Szeniczey Akos végr.
2142. S. és J. Frankl cég — Gerács József végr.
2181. Bertalan György — Bertalan Mihály végr.
2182. Kulcsár Mihály s n. — Király Alsó János végr.
2214. A marcali ált. takarékpénztár — Bata József végr.
2216. Somogy megyei takarékpénztár — Lovász József. végr.

Büntető tanács.Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 2347. Klonbos Ignác és társai k. t. s.
2352. ifj. Boli József lopás.
2353. Fűredi Sándor és társa lopás.
2355. Márton András k. t. s.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 2236. Zsigmond László magánokirat hamisítás.
2295. Zsigrai József suly. t. s.
III. 2269. Tapai Mihály közegészség ell. kih.
2305. Gungl János és t. suly. t. s.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2253. Schön Zsigmond és tsa hatóság ell. erőszak.
2260. Grosz Józsefné lopás.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2225. Nagy Pál Józsefné lopás.
2319. R. Karácsony Isván és tsa suly. t. s.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2211. Keresztes Tóth Ferenc s t. s.
2213. Pizsker Elek s t. s.
2224. K. Szabó Jakab és t. idegen ingó megr.
2226. Rausch Péter lopás.
2231. Pál Sándor hamis eskü.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TALIZS JOZSEF kiadó.

Hirdetések.

Egy jó családból való fiu
könyvkötő-tanoncnak
felvétetik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Kálvária-u. 52. sz. házigen kedvező feltételek mellett **szabad kézből eladó.****Egy szoba és konyhából**

álló lakás kiadó.

Percel-utca 35. számú házban.**SCHERBER JÁNOS**

hentes-üzletében, Pécsen, Széchenyi-tér, városház-épület naponta frissen vágott sertéshus, kalbász, hurka, háj, szalonna. **Kitünő minőségű zsir kapható.** Mindennemű füstölt áruk. Helybeli és kassai sonkák, nyersen és főzve, valamint a legfinomabb s legizletesebb hideg főlvágottak naponta a legnagyobb választékban állanak a t. közönség rendelkezésére. Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek. Példás tisztaság.

410. szám.

1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a dardai kir. bíróság 1900. évi Sp. I. 582/2. számú végzésével Dr. Kiss Emil ügyvéd által képviselt „villányi kölcsönös segélyző-egylet” felperes részére Gyukics Iván alperes ellen 720 kor. 76 fill. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 724 kor. becsült ingóságokra, a fentidézett kir. járásbírósi 1900. V. I. 391/3. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak alperes lakásán Villányban leendő megtartására határidőül 1900. évi október hó 1. napján d. u. 3 órája tüzetik ki, mikor a bíróilag lefoglalt lovak, kocsik, malacok, csikó, buza, szalma s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén a becsáron aul is el fognak adatui.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírott kiküldötnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Dárdán 1900. évi szeptember hó 17. napján.

Országgh József,

kir. bir. végrehajtó.

RUEPPRECHT TESTVÉREK**PÉCSETT.**

Harang-érez- és vasöntőde,
malomépítészeti,
tűzoltó-szerek-, szivattyú- és gépgyár.

Szőlőszeti és pincészeti gépek és berendezések.

Borsajtók,
szőlőmorzsolók,
szőlő bogyózó-gép,
gyümölcs-örlő gép,
keringős borszivattyúk,
emelyüs
üvegmosó-gépek,
dugaszoló-gépek,

szűrő (filtrirózó) készülék,
peronospora-fecskendők,
philoxera injectorok,
borcsapok,
sörccsapok,
kénsavas sörmérő készülék
légnymásu sörmérő
készülék. stb. stb.

